

A magányos farkas szimbólumértéke

2023 április 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Földi László remek írása. - „Már megint a magyarok!”

– zúdul a felháborodott nemzetközi kommentek sokasága Magyarországra. Elítélend? aktuális b?nünk, hogy egy Svájcból magyar területre téved?, jóhiszem? bevándorló, azaz magányosan kóborló farkast halálos atrocitás ért egy meggondolatlan fegyvert használó részér?l. Röviden, mint már azóta kiderült, egy amat?r vadász lel?tt egy egyébként védett ragadozót.

Sajnálatos, de az eset tele van rejtett szimbólumok tömegével. Legf?képp a média reakciója jellemz? korunkra. Hosszú napok óta f?helyen, kiemelt hírként elemzik a jobb sorsot érdeml? farkaskoma történetét. A kilövés úgy felborzolta a kedélyeket, hogy már lassan kormányválság kerekedhet az ügyb?l, ha az éberebb politikai ellenzék interpellációt nyújtott volna be a Parlamentben.

Helyette kimerít? beszámolók láttak napvilágot a farkas Magyarországra érkezését?l, bolyongásán keresztül egészen elpusztulásáig. Hogy aztán valóban értelmetlen kilövésének tragédiája lesöpörjön minden más nemzetközi történést, mintha enélkül nem lenne borzalmakkal tele a médiatér.

A magyarországi közösségi hálón megszólalók egyike szégyenét fejezte ki, hogy magyarnak született, mivel ilyen galádság – egy ártatlan állat megölése – megtörténhetett szül?helyén.

Valóban ártatlan és ráadásul védett állatról van szó. Olyan fajról, amelynek életterét és a természetes táplálékaként fellelhet? helyeit az emberi civilizáció felszámolta. Különben miért választotta volna a fest?i szépség? svájci hegyek helyett a bizonytalan és veszélyekkel teli migrációt. S ha már így tett és még nyomkövet?t is viselt, az érte aggódó megfigyel?i visszairányíthatták volna szül?földjére. Hiszen várható volt, nem lesz jó vége az idegen világban való bolyongásnak.

Elpusztítása különösen sajnálatos, mivel a kóborló négylábú nem támadott emberre, és mai tudásunk szerint háziállatokat sem tizedelt meg vándorlása közben. Mégis, miel?tt sok százezer aláírás összegy?lne a nyilvánvalóan meggondolatlan vadász, akár bírósági hercehurcát is kikerülend? börtönbe zárását követelve, meg kell állni egy vagy több szóra. Azok az állatok is védtelenek, akik az ember akarata szerint élnek házainkban, majd jutnak sintér kézre, ha egyik pillanatról a másikra a „megunt státus” jut osztályrészükként.

De mir?l is beszélünk egy olyan világban, ahol a farkashalál árnyékában emberek tucatjai pusztulnak el, fegyverekb?l kil?tt, irányított, nem eltévedt lövedékek becsapódása miatt. Olyan világban háborgunk a kétségtelenül védend? ordas miatt, ahol politikusok egymást túllicitálva vásárolják és küldik a pusztításra alkalmas fegyvereket oda, ahol az elsüt?billenty?t meghúzni kész katonának álcázott „embervadászok” hozzák m?ködésbe azokat.

Legyünk persze igazságosak, hisz szerencsére egyre többen vannak közöttünk, akik a farkashalál mellett hallatják hangjukat az emberi öldöklés leállításáért is. Ez rendben van, de az már nem, hogy a fegyvert küld?k ellen nem indul bírósági eljárás, miközben a farkast kilöv?re akár három év szabadságvesztés is várhat. Ébreszt?!

A „már megint a magyarok” kijelentés árnyékában azért ott van, hogy Magyarország az egyetlen a magát fels?bbrend?nek tartó Európai Unió közösségében, amely minden él? ember sorsáért aggódva nem küld fegyvereket ukrán harctérre.

Ennek következtében viselnie kell a magány és üldözöttség stigmáját. Szó szerint egyedül maradtunk, mint a jobb sorsot érdeml?, elkóborolt négylábú. Így hát felmerülhet a kérdés: Nekünk is vándorlásra kellene adni fejünket, mivel egyre sz?kül ezeréves életterünk? És ha képletes értelemben ugyan, de kilövésünk megtörténne, lennének olyanok, akik értünk – magányos „farkas népért” – is kifejeznék felháborodásukat?

Érthet?en sajnáljuk a fiatal farkast, mert pusztulása az értelmetlenség szimbóluma. Sorsa a korunkra jellemz? szabályok fölöttiség élethelyzetét jelképezi, még akkor is, ha a jelent?ségénél nagyobb port kavart az eset.

Viszont felfedezhet? a felfokozott médiacunamiban reménykelt? üzenet is. Jól látható, hogy az emberi érzékenység nem múlt ki és képesek vagyunk a védtelenek felé fordulni. Fontos újragondolni az emberi élet lényegét. Az élet szentsége mindenkit véd. Az állatvilágban kiválasztjuk a veszélyeztetett fajokat és további irtásuk megakadályozására szigorú retorziókat helyezünk törvényileg kilátásba.

De mit teszünk az ellen, hogy a XXI. században megálljt parancsoljunk a tervezett, tudatos „tizedelésünknek”? Érthetetlen háborúk, fölöslegesen életre keltett vírusok pusztítása, vagy egyszer?en csak ideológiai átkozódás, ahogy például a keresztény, európai, fehér férfi, mint genetikailag nem kívánt jelenség kiiktatása rombolják szét a

társadalmi létezésünk normáit.

Sajnálatos egy egészséges ragadozó kilövése. De korrekt dolog-e nyakörvet tenni rá, hisz ezzel eleve rabbá tesszük, megfigyelhet? célponttá? Beavatkozunk nem korlátozható szabadságába, ami az állatok esetében az abszolút szabad helyválasztás lehet?ségében ölt testet ezer éveken át.

A tudomány álcáját használva ?zött él?lénnyé tettük a legtöbbjüket, olyanokká, akik immáron nem tudnak megszabadulni, legföljebb „emigrálni” a mindenek fölöttiség koronáját magára aggató emberi beavatkozástól. Nem kellett volna lel?ni sem hirtelen felindulásból, sem el?re megfontolt szándék okán, vagy félrészeg kivagyiságból sem ezt az állatot. Tökéletesen békén kellett volna hagyni a nyakörv nélküli szabad világában. Ahogy el a kezekkel a józanságot hirdet? ember alkotta szigetekt?l is!

Mert miel?tt pogromra indulunk, néhány dolgot érdemes lenne újra gondolni éppen az értelmetlen farkashalál okán. Ha már megtörtént, lehetne a farkas véráldozata egy másfajta üzenet nekünk, embereknek. Mondjuk például az, hogy az ártatlanok védelme nem a felel?tlenül megtörtént esemény bosszújával indul, hanem a rosszat is elkerülni képes megfontoltsággal.

No meg az sem lenne hátrányos, ha a magányosnak t?n? emberi társadalmak ismét értelmes „falkába” tömörülnének, mert akkor még jeladók – tervezett csipek az emberek b?re alá – sem kellenének, hisz nem tudnánk eltévedni, miként történt ezzel a szegény vándorral.

Földi László

A szerz? titkosszolgálati szakért?, a Védett Társadalom Alapítvány kuratóriumának elnöke

www.magyarnemzet.hu

Ajánló